

Świętokrzyskie. Środowisko. Dziedzictwo kulturowe. Edukacja regionalna, 2013 nr 11, s. 59. – Myśliński K., *Marmury kieleckie w sztuce i architekturze*, tamże, 2017 nr 19, s. 108.

M. Myśliński

Smyczyński Walenty, rzeźbiarz, pochodził podobno z Górnego Śląska. Jest autorem 2 odlanych w brazye płyt, z których jedna przedstawia Jana Kilińskiego prowadzącego warsz. rzemieślników do boju na pl. Zamkowym, a na drugiej znajduje się napis „W 140 ROCZNCE WYPEŁDZENIA NAJEŹDŹCY ZE STOLICY”. Obie płyty były zamocowane na podstawie cokołu pomnika Kilińskiego zaprojektowanego przez Stanisława Jackowskiego, odsłoniętego w 1936 w Warszawie (nie zamontowano ich po kolejnym przeniesieniu monumentu w 1959; obecnie przechowywane w Muz. Warszawy).

S. wykonał również nagrobek Andrzeja Niemojewskiego (wykuty w piaskowcu, wg kompozycji syna zmarłego, Lecha Niemojewskiego), korzystając z pracowni Zygmunta Otta; pomnik ustawiono w 1923 na warsz. cmentarzu Ewangelicko-Reformowanym.

Nie wiadomo, czy S. mógł być tożsamy z Walentym Smyczyńskim, który w 1909 uruchomił w Kielcach jeden z pierwszych kinematografów, działający tam w kamienicy Zybermana (Rynek 3) pod nazwą „Oaza” przez ok. pół roku (zob. m.in.: *Gaz. Kielecka*, 1909 nr 12, s. 3; Bator M., *Początki kina w Kielcach*, *Studia Muzealno-Hist.*, 2011 nr 3, s. 266).

Myśl Niepodległa, 1923 nr 662, s. 398. – Łopieński T., *Okruchy brązu*, W. 1982, s. 127-128. – Głębocki W., *Warsz. pomniki*, W. 1990. – Dubrowska M., *Brązownictwo warsz. w XIX i XX w.*, *Rocz. warsz.*, t. 26, 1996, s. 330. – Dubrowska M., Soltan A., *Brązownictwo warsz. w XIX i XX w. Od Norblina do Łopieńskich*, W. 1999, s. 140. – Grzesiuk-Olszewska I., *Warsz. rzeźba pomnikowa*, W. 2003, s. 18.

M. Myśliński

Sneber Hans (Jan) patrz **Jan**.

Sniadecki Franciszek patrz **Śmiadecki Franciszek**.

Snok Andrzej patrz **Sznoch Andrzej**.

Snopkiewicz (Snopkiewicz, Snopkowiec) C.S., rytownik, mieszkał we Lwowie. Miał wykonać wiele rycin do panegiryków i kart tytułowych do książek. Jest autorem miedz. do panegiryków *Vox Leonis magno regi Polonorum Suecorumque Vladislao IV ... triumphatori ob pacem bello, gloriam pace ab effero Moscho, atheo Turca recuperatam*, 1634, oraz *Leopolis contra Ottomannum et Tartarum Ser: Joanni III R. Pol. a Leoburgo Metropol. Russiae dicata*, ok. 1690. Wykonał rycinę *Ianinio in campo Poloniae gloria gentis* (alegoria zwycięstwa Jana III Sobieskiego w bitwie 1674 pod Lwowem), miedz., sygn., po 1674, BN.

Pawlikowski G., *Wiadomość o rytownikach Polakach i cudzoziemcach u nas osiadłych*, *Czasopism Naukowy Księgozbioru Publicznego im. Ossolińskich*, 1830 z. 1, s. 96. – Kraszewski, Cat. – Kołaczkowski, Sl. ryt. – Rastawiecki, Sl. ryt. – Heck K.J., *Pobył Władysława IV we Lwowie w roku 1634 i Józefa Bartłomieja Zimorowicza Vox Leonis*, Lw. 1887, s. 30. – *Kat. wystawy zabytków z czasów króla Stefana i Jana III*, W. 1933, s. 150, poz. 333. – Talbierska J., *Grafika XVII w. w Polsce. Funkcje, ośrodki, artyści, dzieła*, W. 2011.

M. Heydel
P. Kluz

Soba Bernard (Bernardo), drzeworytnik, wg Kołaczkowskiego czynny w Polsce ok. 1574. Johann Rudolf Füssli podaje, że w katalogu rycin (bliżej nieokreślonym) miał być wymieniony następujący drzeworyt autorstwa S.: „Effigies D. Henrici Valesii, modo in Regem Poloniae, Lithuaniaeque Ducem electi. Oval in Folio, sauber von Bernard Soba 1574, in Holz geschnitten”; druk określono mianem rzadkiego. Być może była to nieznaną dziś kopia drzeworytu kolorowanego *Effigies quam accuratissima inuictissimi, potentissimique principis, ac Domini, D. Henrici Valesii, Henrici Galliarum quondam regis filii, modo in regem Poloniae, Lithuaniaeque ducem &c. electi* (Tobias Stimmer, 1573, wyd. nakładem Bernharda Jobina w Strassburgu; egzemplarz m.in. w Zentralbibliothek Zürich), przedstawiającego portret Henryka Walezego jako nowo wybranego króla Polski.